

som Afstemningszone. Vi ser deri en overordentlig stor national Fare for vort Folk og for vort Fædrelands Fremtid. Jeg vilde ikke være gaaet nærmere ind paa det i Dag, hvis ikke den sidste ærede Taler (Vanggaard) var kommet ind paa Sagen og havde antydet, at vi dernede stod overfor nationale Strømninger af en saadan Art, at der maatte tages Hensyn til dem. Med den ærede Formands Tiladelse skal jeg ved at læse et Par af de mest karakteristiske Udtalelser af de Mænd, der staar i Spidsen for den saakaldte danske Bevægelse dernede, og som den ærede foregaaende Taler især har arbejdet sammen med, konstatere, hvad Standpunkt det er, de har indtaget endnu for ganske faa Maaneder siden. Endnu saa sent som den 5. Marts, paa et Tidspunkt, hvor Fredsdelegationen var i Paris, skrev en af Førerne dernede, Hr. Wall, følgende Ord i et af Bladene i Sønderjylland: „Atter staar vi i Historiens Kredsløb midt i en Bevægelse, der berører vore Landsrettigheder, atter prøver dansk Overmod at slaa sine Kløer i os, atter kræver Ejderdaskerne deres utrolige Ret, men Nationalfølelsen i Slesvig-Holsten er ogsaa vakt paa ny, dog det kalder jeg ikke en ægte Nationalfølelse, som tillader en Afstemning til Flensborg. Ikke en Fodsbred slesvig-holstensk Jord skal de have, ikke en slesvig-holstensk Mand skal de have med over i deres forjættede Kongerige for at voldføre ham efter deres tidligere Mønster“.

Jeg maa maaske ligeledes fremdrage, hvad en anden af de betydeligste Førere, der arbejder nu sammen med den foregaaende Taler, har udtalt i en Skrivelse, som han saa sent som den 20. Februar rettede til Hr. Præsident Fehrenbach i den tyske Nationalforsamling. Denne Skrivelse er rettet til den tyske Nationalforsamling paa det saakaldte slesvig-holstenske Landspartis Vegne, hvis Ordfører i Nationalforsamlingen han har været, indtil han for ganske kort Tid siden nedlagde sit Mandat. I denne Skrivelse hedder det:

„Det slesvig-holstenske Landsparti staar paa det ved det slesvig-holstenske Princip af 1460 lovede og i den slesvig-holstenske Frihedskamp 1848—51 mod dansk Erobrings- og Voldførelsesforsøg forsvarede Grundlag „up ewig ungedeelt“. Det slesvig-holstenske Landsparti kræver derfor af den tyske Nationalforsamling:

1. Den skarpeste Tilbagevisning af

det danske Krav paa Nordslesvig, som er historisk, folkeligt og økonomisk fuldkommen uberettiget.

2. Den skarpeste Tilbagevisning af alle andre Delingsplaner med Hensyn til det slesvig-holstenske Land.

3. Er den tyske Nationalforsamling ikke i Stand til at garantere det slesvig-holstenske Lands fuldstændige Skadesløshed, saa kræver vi i fuldt Omfang og med alle politiske Konsekvenser Selvbestemmelsesretten for hele Slesvig-Holsten.“

Kort Tid efter, at han havde afgivet denne Erklæring paa sit Partis Vegne i den tyske Nationalforsamling, udsendte han en Redegørelse til sine Vælgere, som han offentliggjorde i Pressen i Sydslesvig. Han udtaler her følgende:

„Jeg har da talt med ledende Mænd om en Omdannelse af Slesvig-Holsten til en autonom tysk Forbundsstat. Dette kan opnaas, hvis alle Repræsentanter for Slesvig-Holsten enstemmigt kræver det.

Det gælder nu om ikke i Længden at klage og protestere, men som vore Fædre i 1848 „handle“!

Hertil opfordrer jeg alle ægte Slesvig-Holstenerne!

Fra vore Fædre ved vi, hvorledes Danskerne har udsuget Slesvig-Holsten og chikaneret og pint Indbyggerne. En lignende Skæbne vil blive os til Del, hvis vi ikke i sidste Øjeblik rejser os til afgørende Handling. Lad os skue tilbage paa vore Fædre fra 1848 og bevare den Arv, et udelt Slesvig-Holsten, for os og vore Brødre. Glade og stærke ved deres Hjem var Otteogfyrrernes Slægtled. Hjemløse vilde vi og vore Børn være i vort eget Land, hvis Slesvig-Holsten blev splittet. Og alle politisk tænkende maa klart erkende, at med Tabet af „Schleswig-Holstein meerumschlungen“ er uundgaaelig ogsaa tabt „Deutscher Sitte hohe Wacht!“

Detlef Thomsen, Vinnert.“

Det er de to Mænd, som er de mest fremtrædende Førere for det, man kalder den danske Bevægelse i Sydslesvig, og jeg tror, de Herrer vil kunne forstaa, at vi danske Sønderjyder værges os mod at faa saadanne Repræsentanter og de Folke-masser, hvis Ordførere de er, med ind i Danmark, thi vi ser deri en stor national Fare for vort Folk og vort Fædreland.

Sporon-Fiedler: Det forekommer mig, at den ærede Ordfører for det radikale Parti, det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen), ikke var ganske klar i sine Ud-